

Három regionális forrásközpont szakmai irányítása mellett számos civil és egyéb szakmai szervezet közreműködésével létrehozott tudás-tárral vehetjük fel ezután a harcot a munkanélküliség ellen. Az uniós támogatással megvalósuló projekt szakmai dokumentumaihoz bárki ingyen hozzá juthat, ezzel segítve saját kistérsége, vagy szűkebb közössége munkaügyi gondjain.

Beszélgetőpartnerem Gyurokné dr. Bódi Csilla a „Tudás-Forrás” elnevezésű projekt menedzsere, aki a Dél-dunántúli Regionális Forrásközpont Szolgáltató Nonprofit Kft. (DDRFK), a régió talán legjelentősebb foglalkoztatáspolitikával, szociálpolitikával, esélyegyenlőséggel, képzéssel, oktatással foglalkozó non-profit szervezetének szakmai vezetője. A szervezet alapításától kezdve valósít meg sikeres foglalkoztatási, szociális, munkaerő-piaci, esélyegyenlőségi programokat. Céljuk, ott lenni és segíteni mindazokon, akik a társadalom perifériájára kerülve önerőből már nem tudnak kilábalni a halmozottan hátrányos helyzet okozta csapdából.

- A lassan lezáruló projekt kezdő lépései hogyan zajlottak?
- A Társadalmi Megújulás Operatív Program Innovatív, kísérleti foglalkoztatási kezdeményezések (TÁMOP 1.4.3.-08/2) című pályázata keretében az érintett együttműködő szervezetek arra nyertek el uniós támogatást, hogy az általuk korábban kialakított munkaerő-piaci szolgáltatási módszereket és modelleket összegyűjtsék, ezzel létrehozva ezen a területen egy speciális tudás-forrást. Három forrásközpont vett részt ennek a megszervezésében, amely egyben kijelölte azokat a területeket is, ahol a legégetőbb szükség volt egy ilyen elméleti bázisra. A Dél-dunántúli Regionális Forrásközpont Nonprofit Kft. mellett a Humán Fejlesztők

Kollégiuma Debrecenből, és a Jász-Nagykun-Szolnok Megye Esély Szociális Közalapítvány vett részt a majd kétéves projekt megvalósításban. Talán az ország legerősebb három ilyen szervezete fogott össze a tíz közül (jelenleg 10 forrásközpont működik hazánkban), amelyik ilyen alternatív munkaerő-piaci felzárkóztató programokkal foglalkozik.

- Az összefogás annak köszönhető, hogy ezekben a régiókban van a legtöbb hátrányos helyzetű kistérség?
- Valóban, ezekben a régiókban 106 kistérség sorolható ebbe a kategóriába, értelemszerűen a foglalkoztatási mutatók is itt a legrosszabbak. Lassan egyébként zárul ez a másfél éven keresztül futtatott program, amely arra is jó volt, hogy a forrásközpontok a tízéves fennállásuk alatt felhalmozott ismereteiket, tudást rendszerezzék és integrálják. Ezeket az ismereteket egy úgynevezett „szakmai disszeminációs” csomagba szerkesztettük, majd előkészítettük, hogy a szélesebb érdeklődő közönség is képes legyen ebből meríteni. Húsz helyszínen három alkalommal találkoztunk a téma szakértőivel, érintett szervezeteivel ahol ezt a már említett „disszeminációs csomagot” áttekintettük, részletekbe menően megtárgyaltuk. Közben sok olyan kérdést sikerült megvitatnunk, amely a tartósan munka nélkül lévők esélyeinek növelését szolgálja ahhoz, hogy sikeresen elhelyezkedhessenek. Ebben a szakaszban is fontos szerepet töltöttek be a munkaügyi szervezetek munkatársai, és a képzők, de talán a legfontosabb szerepe a szociális területen dolgozó kollégáknak volt. A korábbi kutatások és szakmai tapasztalataink is megerősítik azt a tényt, hogy a tartósan munkanélkülieket segítő, munkanélküliséget kezelő szervezetek között nincs minden esetben megfelelő kommunikáció, egyes esetekben a párbeszéd teljesen hiányzik (holott évek óta kiemelt kormányzati szándék a szociális és foglalkoztatási szolgáltatások integrációja). Igaz ez a civil non-profit szervezetek és munkaügyi központok kapcsolatára, de az alternatív programok kidolgozóira/megvalósítóira és a szociális szféra képviselőire egyaránt. Ezeken a kistérségi tanácskozásokon, szakmai kifejezéssel élve „workshopokon” viszont találkozott minden érintett és kifejtette álláspontját a témával kapcsolatban, illetve az általa birtokolt tudást, tapasztalatot megoszthatta a többiekkel. Legvégül megszületett egy záró kiadvány, amelyet azóta is terjesztünk, megtettük azokat a szakmapolitikai és jogszabály módosításokat érintő javaslatainkat is, amelyek nélkülözhetetlenek szerintünk a továbblépéshez.

Az illetékes ágazati minisztériumoknak és a régiós, a témában érintett szereplőknek átadjuk mind a záró dokumentumot, mind a jogszabályok módosítását érintő javaslatainkat.

- Hol lehet hozzájutni az elkészült dokumentumokhoz, a projektet lezáró anyaghoz?
- Az EU csatlakozással nagy lehetőséghez jutottunk, hogy kipróbálhassuk azokat az eljárásokat, amelyek még kísérleti szakaszban vannak, vagy olyan együttműködést valósítsunk meg a közel azonos célokat kitűző szervezetek között, amelyre a támogatás nélkül nem lett volna lehetőségünk. Ez a szakértők által összehozott hatalmas tapasztalati és elméleti tudás most strukturáltan és teljes körűen a miénk. Ez a „Tudás-Forrás” a három szervezet eddigi, nagy uniós projektjeinek (HEFOP, ROP) tapasztalatait gyűjti össze, és lehetővé teszi, hogy egy helyen hozzáférhessenek a szakemberek ehhez. A különböző szervezetekkel való együtt dolgozás, együttműködés nem zárul le a záró dokumentum elkészítésével, hiszen a tudás, az ismeretek folyamatos frissítése mindannyiunk érdeke. A múltban minden szervezet féltve őrizte az általa kidolgozott eljárásokat, módszereket, ezen a szakaszon most túlléptünk, annak érdekében, hogy elkerüljük a párhuzamosságokat és elérjük azt, hogy az ismeretek ne vesszenek el. Így juthatnak hozzá civilek és non-profit szervezetek a módszertani gyűjteményhez, de felhasználhatják azokat akár a munkaügyi központok is. A résztvevő szervezeteknek átadtuk a módszertani anyagot CD formájában, de a mi (ddrfk.hu) honlapunkon ugyanúgy hozzáférhető és letölthető az anyag, térítésmentesen, bárki számára.
- Mekkora költsége volt a kétéves projektnek?
- A három szervezetre jutó költség 20 millió Ft volt, melyet az EU biztosított. Ebből valósultak meg a szakmai tanácskozások, a kiadványok, ebből biztosítottuk különböző szakmai szervezetek részvételét, és a záró anyag elkészítését és minden olyan követelményt, amelyet a pályázat kiírója előírt a számunkra. A DDRFK projektvezetőjeként is elmondhatom, hogy nagy szakmai kihívás volt ebben a szakmai munkában részt venni, de egyben a célt tekintve jóleső érzés volt, hogy jelen projekttel közvetve, de olyan halmozottan hátrányos helyzetben lévő, régóta munkanélküli és szociálisan is problémákkal küzdő embereken segíthetünk, akik talán a

munkánk révén jutnak ismét munkához – ezáltal ismét a társadalom vérkeringésébe kerülve.

A projekt az Európai Unió támogatásával, az Európai Szociális Alap társfinanszírozásával valósul meg.